

[Hauch.]

hvad jeg maatte gaa ud fra, naturligvis vil medvirke til at afbøde de Vanskeligheder, som knytter sig til den store Konverterings Stranding.

Til den højtærede Indenrigsminister skal jeg sige, at dersom man vil have noget ud af en Sag som den, det her drejer sig om, maa man naturligvis sætte noget ind derpaa, ogsaa økonomiske Kræfter, som Staten raader over. Jeg har ikke før nu sporet — der var maaske et svagt Spor — nogen Tilbøjelighed hos den høje Regering til at sætte økonomiske Kræfter ind bag dette Forslag; man har villet overlade Løsningen til det private Initiativ. Det kan man imidlertid ikke; skal det lykkes os, hvad jeg ikke tør udtale en sikker Forvisning om, at komme af med de højt forrentede Real-kreditpapirer i Landejendomme, saa maa man være villig til ogsaa fra Statens Side at sætte noget ind. Og naar den højtærede Indenrigsminister siger til mig, at det kan ikke nytte at begynde en Forhandling derom ved at henvise til, at man ikke vil forlænge Loven om Indlaansrenten i Banker og Sparekasser, kan jeg svare, at det er vi jo villige til, det har vi ogsaa givet Udtryk for. Men det, jeg har advaret imod i Dag, er, at den høje Regering skulde fæste sin Tillid til og det høje Ting skulde tro, at det vil blive muligt at opretholde denne Nedsættelse af Renten i Banker og Sparekasser, dersom det ikke lykkes at faa de højt forrentede Kreditforeningsobligationer bort. Derfor hænger dette Spørgsmaal paa det allernøjeste sammen med Spørgsmaalet om, hvad man vil sætte ind paa Gennemførelsen af en Konvertering, thi vi kan jo ikke komme i en Situation, hvor den reelle Rente, man er i Stand til at faa af Real-kreditpapirer, kommer til at ligge 50 pCt. eller mere over den Rente, man kan faa i Banker og Sparekasser, fordi man fra Lovgivningsmagtens Side har grebet ind over for den. Det er dette, jeg har henledt Opmærksomheden paa, og selv om man vil opretholde den Rente, vil man efter min Mening overhovedet ikke være i Stand dertil, dersom man ikke vil ødelægge Banker og Sparekasser.

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Den ærede Ordfører for Venstre kan ikke anvende det Udtryk over for Regeringen: om

blot den vilde sætte noget ind paa denne Sag, thi det ærede Medlem og Befolkningen ved, at der fra Regeringens Side er sat ind paa denne Sag, hvad det var muligt for at skabe Samling om Opgaven. Det ærede Medlem og Befolkningen ved, at paa det givne Tidspunkt var der sat det ind, som skulde sættes ind, nemlig en Samvirken mellem Staten og Pengeinstitutterne. Hvis det ærede Medlem i Dag venter et Tilsagn om, at naar man har slaaet alt dette i Stykker paa det Tidspunkt, da det skulde gennemføres, skulde Staten binde sig til en uanet Risiko paa de Omraader, hvor man paa et tidligere Tidspunkt havde Sikkerhed for Løsningen, saa tager det ærede Medlem fejl. Jeg tror, det vil være rigtigt, at Venstres ærede Ordfører, som jo ikke har talt udæskende her i Dag — det erkender jeg —, nu sætter noget ind paa denne Sag, og det kan det ærede Medlem gøre paa en udmærket Maade. Det ærede Medlem brugte for lidt siden det Udtryk, at der var Ting i dette Lovforslag, der ikke tiltalte Venstre. Ja men, det sker ogsaa somme Tider, at Mennesker er nødt til at være med til noget, der ikke tiltaler dem, og jeg vil henstille til det ærede Medlem nu at gaa med til noget, selv om det ikke maatte tiltale Venstre. Naar det nu kan hjælpe Landbruget, saa er det maaske vigtigere.

Hauch: Jeg beklager den højtærede Indenrigsministers Udtalelse om, at man ikke fra Regeringens Side vil gaa i Spidsen med virkelig at sætte noget ind ogsaa økonomisk paa denne Sags Løsning, og jeg vil haabe, at det ikke er Udtryk for noget absolut i denne Forbindelse, men at det er Udtryk for, at man vil forhandle om denne Sag i Udvalget, at dersom man i øvrigt kan naa til Enighed, saa vil man ogsaa være villig til at sætte noget ind. Dersom man ikke vil det, vil Befolkningen faa Indtryk af, hvordan det virkelig forholder sig med Regeringens Kærlighed til denne Sag.

Indenrigsministeren (Dahlggaard): De Midler, det er muligt at sætte ind — jeg tænker ikke her paa direkte Pengemidler — for at fremme denne Sag, har Venstre hidtil ikke villet være med til at sætte ind. Dersom det Tidspunkt kom, da Venstre vilde dette, saa kom der ogsaa nok et Re-